

РЕШЕНИЕ

№ 14899

гр. София, 19.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 20.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **13293** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Л. Р. К., срещу решение № СОА25-РИ09-443/01.12.2025г. на зам. кмет на Столична община, в частта, с която е отказан достъп до информация по т.1, т.2, т.6.
Жалбоподателят твърди, че достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен само в случаите, изрично уредени с разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, чиито предпоставки не били налице. Търсената информация била и с надделяващ обществен интерес, защото от нея той можел да си състави мнение как кметът изпълнява своята работа и как се отчита пред гражданите, посредством провеждане на среща с тях. Твърди, че оспореният акт бил немотивиран, както и не се основавал на действителните факти. Поисканата информация, била с обществен характер по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ, като чрез получаването ѝ се целяло повишаване на прозрачността и отчетността на кмета на СО, давало се възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; както и щяло да се улесни прозрачността и отчетността на задължения субект.
За предоставянето ѝ не било необходимо съгласието на трети лица поради наличие на обстоятелствата, описани в чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, тъй като съществувал „надделяващ обществен интерес“ (по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ) от разкриването ѝ. Достъпът до нея бил свободен и тъй като била обективирана в документи, които за заявителя не представлявали „информация, която се предоставя във връзка с административното обслужване на гражданите и юридическите лица“ (по смисъла на чл. 8, т. 1 от ЗДОИ), нито можело да бъдат получени като „административна услуга“ (по смисъла на § 1, т.2 от ЗА), защото не били част от относими към

него административни процедури.

Отвeтникът- зам. кмет на Столична община се представлява от юр.Т. К., който оспорва жалбата. Счита че тя е изцяло неоснователна, тъй като оспореното решение представлявало законосъобразно упражняване на правомощията на задължен субект по ЗДОИ, постановено при правилно тълкуване на обхвата на закона и целта му.

Исканите от заявителя заповеди не създавали права или задължения за граждани, не пораждали външно правно действие, не били адресирани до неопределен кръг лица, а само уреждали вътрешна организация на работа. Това ги поставяло извън понятието за обществена информация, независимо от формата им (заповед). Дали кметът на Столична община приемал граждани не се установявало от вътрешна заповед, а от публични графици, реално осъществени приеми и достъпните канали за заявяване. Искането по т. 6 от заявлението, излизало извън рамките на ЗДОИ, защото се целяло обобщаване на срещи, извеждане на статистика, сравнение между мандати, интерпретация на дейност. Това не било достъп до налична информация, а искане за аналитична информация, която администрацията не поддържала.

Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Столична община.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Представено е заявление вх. № СОА25-ОИ94-241/17.11.2025г. от Л. Р. К., като е поискано от кмета на Столична община да бъде предоставена следната информация:

1. Копие от заповед № СОА22-РД09-748/11.04.2022 г. на кмета на СО, в първоначалния ѝ вид, заедно с нейните изменения.

2. Копие от заповед № СОА21-РД09-61/08.01.2021 г. на кмета на СО, в първоначалния ѝ вид, заедно с нейните изменения.

3. Да се посочи къде на официалната интернет страница на СО се съдържа информация за начина на достъп до приемните дни на кмета и неговите заместници и графиците за прием.

4. Да се посочи къде на официалната интернет страница на СО се съдържа препратка за електронната форма за заявяване на среща, /конкретна секция с описание, както и с хиперлинк с URL („универсален указател на ресурс“) /.

5. Информация дали администрацията приема заявления за достъп до приемните дни на кмета и неговите заместници, подадени по електронната поща.

6. Колко срещи с граждани е имал кметът Т., на кои дати, по кои теми и с участието на кои лица от страна на СО. Ако желаете, може да посочите за сравнение аналогична информация за г-жа Ф. за нейния последен мандат, за да може гражданите да съпоставят подхода на двамата кметове.

С оспореното решение № СОА25-РИ09-443/01.12.2025г. на зам. кмет на Столична община е отказан достъп до информация по заявление вх. № СОА25-ОИ94-241/17.11.2025г., в частта по т.1, т.2, т.6.

В мотивите по т.1 и т.2 е изложено, че двете заповеди, в т.ч. и техните изменения, представляват актове на кмета на Столична община, чрез които се урежда вътрешна организация на работата на администрацията при осъществяване на приеми в присъствена и дигитална форма на кмета, заместник-кметовете и секретаря на Столична община. Със същите е разписана процедурата за действие на отговорните структури по отношение исканията на заявителите за прием, регистрация, както и редът за вътрешно насочване на заявленията в административно-информационната система.

Актовете по своя характер са вътрешноведомствени, тъй като са адресирани до структурните звена на Столична община и техните ръководители. Тези заповеди уреждат взаимоотношения тип

„ръководител-подчинена администрация“ и съдържанието им попада в категорията на вътрешнослужебна, организационна информация и не допринася за формирането на мнение относно дейността на органа извън вече публично достъпната информация.

Релевантната за гражданите част от организацията на приемите е изцяло публикувана и достъпна в официалната интернет страница на Столична община. Там са оповестени утвърдените графици за приемните дни на кмета, заместник-кметовете, секретаря на Столична община, както и подробно описание на услугата „Заявяване за записване в приемно време“, включително начините за заявяване - на място, по телефон и по електронен път; необходимите данни; редът на подаване; адресите и линковете за електронно заявяване. Публикуваното описание съдържа всички елементи, които гражданите следва да знаят, за да упражнят правото си да заявят прием - включително контактите, формите и каналите.

Заповеди № СОА22-РД09-748/11.04.2022г. и № СОА21-РД09-61/08.01.2021г., в т.ч. и техните изменения не засягат пряко гражданите и/или организациите и не формират съдържание на обществена информация по чл. 2 ЗДОИ.

Освен това заявителят е подал предходно заявление с рег. № СОА25-ОИ94-224/29.10.2025г., със запитване за приемните часове на кмета на Столична община, „кога се провеждат такива с граждани, как се заявява участие в подобни и къде е регламентиран редът и начина за провеждането на приемни дни и/или часове на кмета на Столична община“. Изпратен е бил отговор с рег. № СОА25-ОИ94-224-[1]/12.11.2025г., в резултат на който Л. Р. К. е подал по електронен път заявление с рег. № СОА25-П300-298/17.11.2025г., за среща в приемен ден на кмета на Столична община.

З. е реализирал правото си да се запише за прием и искането за предоставяне на визираните заповеди, излиза от обхвата на целта на закона - заявителят да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект.

По т.б е визирано, че Столична община не поддържа централизирана справка или регистър, който да обобщава в посочения от заявителя вид и обем данни за всички проведени приеми. Изготвянето на подобна справка или анализ би означавало създаване на нова информация, включително нейното извличане, систематизиране, обобщаване и подреждане по критерии, определени от заявителя. Съгласно трайната практика по ЗДОИ, органът е длъжен да предоставя само наличната обществена информация, която се съхранява и поддържа в рамките на обичайната административна дейност, но не следва да създава нова, нито да извършва анализи, обобщения или преработка на данни по зададени параметри. Поради това искането за предоставяне на „справка“ за срещите на настоящия кмет, както и за аналогичен сравнителен анализ за предходни мандати, представлява искане за изготвяне на нов документ, с какъвто СО не разполага и не е длъжна да създава за целите на ЗДОИ.

Във връзка с компетентността на зам. кмета С. С. Д. да издаде оспорения акт е представена заповед № СОА23-РД09-2498/20.11.2023г. за оправомощаването му.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения срок от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от Л. Р. К. заявление по ЗДОИ /чл. 40, ал. 1 във връзка с чл. 4 от с.з./.

Разгледана по същество тя е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

Столична община е задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ, който следва да осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен

орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република Б./. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази обществена информация може да бъде обективизирана върху хартиен, електронен или друг носител /като звукозапис или видеозапис; чл. 2, ал. 2 във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗДОИ/, т.е. носители, съхранени, получавани или създадени от организация от обществения сектор /задължените по ЗДОИ субекти – чл. 3, ал. 4 от с.з./.

На първо място, по т.1 и т.2 от решението: Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон /чл. 7, ал. 1 и чл. 9, ал. 2 от с.з./, както и в случаите по чл. 13, ал. 2 от с.з.– когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и/или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

В акта не е посочено правното основание за отказ за предоставяне на информацията, което съставлява нарушение на формата по см. на чл.59, ал.2, т.4 АПК. От мотивите на решението може да се изведе, че отказът е формиран на основание чл.37, ал.1, т.1 във вр. чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ, а именно: информацията, обективизирана в заповед № СОА22-РД09-748/11.04.2022г. и заповед № СОА21-РД09-61/08.01.2021г. на кмета на СО няма самостоятелно значение, посредством което заявителят да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект. Изложените от ответника мотиви са неправилни и несъответни на нормите на относимото позитивно право- чл.2, ал.1 във вр. чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ.

Съгласно разпоредбата на чл.13, ал.1 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация е свободен с изключение на случаите, уредени посочената ал. 2 на същата норма. Поисканата от жалбоподателя информация обаче не попада в обхвата на посоченото ограничение /чл.13, ал.2, от ЗДОИ/, тя е служебна обществена информация по см. на чл.11 от ЗДОИ и следва да бъде предоставена от задължения субект. Изрично чл.13, ал.4 от ЗДОИ предвижда, че достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес, като задължение на органа е да извърши преценка за съществуването на такъв интерес, който в случая безспорно и несъмнено е налице. Дали двете заповеди са с вътрешно-служебен характер и се отнасят до вътрешната организация на работа в столичната общинска администрация / по см. на чл.2, ал.2, т.3 АПК/, е обстоятелство което няма никакво значение за конкретното правоотношение. Жалбоподателят желае да се запознае именно с начина на организация при приема на граждани от кмета на Столична община и след като в заповедите е определен редът и утвърден графикът за провеждане на приемните срещи, както и формите за комуникация /присъствена; дистанционна/, то информацията е с обществен характер и липсва законово основание да бъде препятстван достъпа до нея. Л. Р. К. има интерес да узнае

взетите управленски решения, свързани с възможността за осъществяване на срещи на кмета с гражданите, като по този начин ще си състави мнение за тяхната обосновааност, целесъобразност и законосъобразност.

Ответната страна при произнасянето си не е съобразила разпоредбата на чл.13, ал.4 от ЗДОИ, според която „достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес“.

Преценката дали е или не надделяващ обществен интерес е елемент от състава на хипотезата по чл. 13, ал.4 ЗДОИ и без излагането на фактически и правни основания в тази насока, ответникът е издал един немотивиран акт.

Съгласно §1, т.6 от ДР на ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; когато е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект.

Липсата на анализ и конкретни мотиви, оборващи презумпцията по § 1, т.6 от ДР на ЗДОИ, представляват самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ по т.1, т.2. Презумпцията за съществуването на обществен интерес означава предварително приемане на нещо за вярно до доказване на противното. Жалбоподателят не носи доказателствена тежест, обратно същата е за ответника, който трябва да опровергае презумпцията.

На второ място, по отношение на формулировката по т.6 от заявлението, се касае за отговори на зададени конкретни въпроси. Л. Р. К. е отправил запитване и е потърсил отговори на изрични въпроси /“колко срещи с граждани е имал кметът Т., на кои дати са се провели същите, с участието на кои лица от Столична община и по какви въпроси“/. В заявлението няма искане за предоставяне на достъп до налична обществена информация, а се цели изготвяне на писмена справка, която да включва точно определени данни.

Отговорът на поставените въпроси не представлява нито официална обществена информация, нито служебна такава, защото нито се съдържа в издаден акт от кмета на Столична община, нито е създадена, събрана или съхранена във връзка и по повод дейността на ответника. Целта на ЗДОИ е да осигури запознаване на гражданите със сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публично-правните субекти, за да може заявителят да си състави мнение как те осъществяват своите функции. Недопустимо е изготвянето на нови документи, в които да се материализират отговори на конкретно поставени въпроси. По реда на ЗДОИ, за органа няма установено задължение да отговаря на въпроси на заявителя, да прави анализи, оценки, да дава становища, да систематизира данни и т.н.

Съдът приема, че кумулативно не са налице юридическите факти - елементи от правопораждащия фактически състав, с които правната норма свързва издаването на позитивен акт, с който на Л. Р. К. да бъде даден достъп до търсената от него информация по т.6.

В заключение, подадената жалба е основателна и следва да бъде уважена, а

решението, в частта по т.1 и т.2 отменено, защото е постановено в противоречие с чл. 146, т.2, т.4 и т.5 от АПК. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ ответникът дължи ново произнасяне, чрез предоставяне на информацията в пълен обем / съдържаща се в заповед № СОА22-РД09-748/11.04.2022г. и заповед № СОА21-РД09-61/08.01.2021г. на кмета на Столична община, заедно със съответните им изменения и допълнения/. В останалата част по т.6 от решението е законосъобразен акт, който подлежи на потвърждаване.

При този изход на спора искането на представителя на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като се дължи юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл. 143, ал.3 от АПК. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението се определя на 200,00 /двеста/ лева. Съразмерно с отхвърлената част от жалбата, в полза на ответника се определя възнаграждение на стойност от 66, 67 лева /шестдесет и шест лева и шестдесет и седем стотинки/. Съгласно чл. 3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република Б. и Решение 2025/1407 на Съвета от 08 юли 2025 г., относно приемането на еврото от Б., официалната парична единица в Република Б. е еврото с легова равностойност от 1.95583 български лева. По аргумент от чл. 12 и чл.13 от ЗВЕРБ, сумата следва да бъде превалутирана по посочения курс и определена на 34, 09 евро /тридесет и четири евро и девет евроцента/.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, **Административен съд София-град**, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № СОА25-РИ09-443/01.12.2025г. на зам. кмет на Столична община, в частта, с която е отказан достъп до информация по т.1 и т.2 от заявление вх. № СОА25-ОИ94-241/17.11.2025г. на Л. Р. К., като:

ВРЪЩА преписка по заявление вх. № СОА25-ОИ94-241/17.11.2025г. на зам. кмета на Столична община, за ново разглеждане и произнасяне по т.1 и т.2, а именно: предоставяне на достъп до информацията, съдържаща се в заповед № СОА22-РД09-748/11.04.2022г. и заповед № СОА21-РД09-61/08.01.2021г. на кмета на Столична община, заедно със съответните им изменения и допълнения.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четирнадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на решението в законна сила.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Р. К., срещу **решение № СОА25-РИ09-443/01.12.2025г.** на зам. кмет на Столична община, в частта, с която е отказан достъп до информация по т.б. от заявление вх. № СОА25-ОИ94-241/17.11.2025г.

ОСЪЖДА Л. Р. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ап.28, да заплати на Столична община с адрес: [населено място], [улица], сумата от 34,09 евро /тридесет и четири евро и девет евроцента/ на основание чл.143, ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ.

Съдия: